

10

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 stycznia 1951 r.

w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy za rok 1951.

Na podstawie art. 13 ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 250) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dla podatników podatku gruntowego obowiązek uiszczenia bez wezwania organu finansowego w terminie do dnia 28 lutego 1951 r. zaliczki na podatek gruntowy za rok 1951 w wysokości 60% wymiaru podatku, ustalonego za rok 1950.

2. Przy ustalaniu kwoty zaliczki (ust. 1) uwzględnia się ulgi, przyznane podatnikom podatku gruntowego na podstawie art. 11 ust. 1—5 i art. 15 ust. 2 pkt 1) lit. b) ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym oraz rozporządzeń Ministra Finansów z dnia 15 września 1950 r. w sprawie obniżenia podatku gruntowego dla członków zrzeszeń uprawy ziemi (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 392) i z dnia 18 października 1950 r. w sprawie obniżenia podatku gruntowego podatnikom, których grunty weszły w skład rolniczych spółdzielni produkcyjnych lub zrzeszeń uprawy ziemi (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 438).

§ 2. 1. Podatnikom podatku gruntowego, objętym

zobowiązaniami, wynikającymi z planowego skupu zboża w roku gospodarczym 1950/51, wysokość zaliczki, określonej w § 1 ust. 1, obniża się do 50% wymiaru podatku, ustalonego za rok 1950, jeżeli podatnicy ci w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r. dokonali dostaw zboża w ramach ustalonego rocznego planowego skupu oraz jeżeli ich łączna podstawa opodatkowania w roku 1950 nie przekraczała równowartości 10.800 zł.

2. Przy określaniu równowartości podstawy opodatkowania (ust. 1) przyjmuje się równowartość przeliczoną zgodnie z ustawą z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

§ 3. 1. Podatnikom podatku gruntowego, objętym zobowiązaniami, wynikającymi z planowego skupu zboża w roku gospodarczym 1950/51, którzy nie dokonają w terminie do dnia 28 lutego 1951 r. dostawy zboża w ramach ustalonego rocznego planowego skupu zboża, wysokość zaliczki, określonej w § 1 ust. 1, podwyższa się do 75% wymiaru podatku, ustalonego za rok 1950.

2. Podatnicy, określani w ust. 1, obowiązani są

uiścić w życie całość zaliczki albo jej część odpowiadającą równowartości zboża, nie dostarczonego w ramach ustalonego rocznego planowego skupu zboża za rok gospodarczy 1950/51.

3. Równowartość jednego kwintala żyta i pozostałych zbóż dla celów, określonych w ust. 2, przyjmuje się według cen zboża, płaconych producentowi w roku gospodarczym 1950/51 przez punkt skupu, właściwy dla miejsca położenia gospodarstwa rolnego.

§ 4. Całość lub część zaliczki płatna w życie (§ 3 ust. 2) nie może być uiszczona w gotówce. Kwoty wpłacone na poczet zaliczki płatnej w życie nie podlegają zwrotowi; będą one zarachowane na podatek gruntowy wymierzony za rok 1951 lub na inne należności, oparte na wymiarze tego podatku.

§ 5. W sprawach poboru zaliczki w życie (§ 3 ust. 2), nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem, stosuje się odpowiednio przepisy § 5 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie obowiązku uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 254) oraz przepisy wydane na podstawie tego rozporządzenia.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Finansów, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Handlu Wewnętrznego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyłankiewicz*